

Ambities zijn nodig, maar alleen zinvol als beleid, regels en uitvoering beter op elkaar aansluiten

Vastloper

De ambities voor klimaatadaptatie liegen er niet om. Meer groen, meer bomen, meer en betere wateropvang en meer ecologisch beheer moeten steden en dorpen weerbaarder maken tegen hitte en extreme neerslag. In beleidsstukken klinkt het logisch en haalbaar, maar de praktijk is vaak een stuk weerbarstiger.

Veel groenprofessionals lopen niet vast op kennis of inzet, en vaak zelfs niet eens op geld, maar op regels. Bij ecologisch slootbeheer is dat bijvoorbeeld scherp zichtbaar. We zien een terechte opkomst van richtlijnen die bedoeld zijn om natuur in en om de sloot te sparen en biodiversiteit

hoog, maar het speelveld wordt kleiner.

De praktijk vraagt daarom om meer samenhang. Ambities zijn nodig, maar alleen zinvol als beleid, regels en uitvoering beter op elkaar aansluiten. Dat vraagt om duidelijke keuzes, realistische kaders en ruimte voor maatwerk. Zonder die basis dreigt vergroening een papieren belofte te blijven, terwijl de druk op de openbare ruimte juist toeneemt.

Willemijn van Iersel
Hoofdreducteur

De uitleg van regels verschilt per opdrachtgever en toezichthouder. Dat maakt plannen, investeren en werken lastig en bovendien onnodig kostbaar

te bevorderen, maar deze sluiten niet altijd aan op veiligheid, kosten en beschikbare techniek. Een voorbeeld: het verbod op klepelen zorgt voor onzekerheid, terwijl alternatieven niet overal toepasbaar zijn of überhaupt voorhanden zijn. Tegelijk verschilt de uitleg van regels per opdrachtgever en toezichthouder. Dat maakt plannen, investeren en werken lastig en bovendien onnodig kostbaar.

Die spanning zien we breder terug. Vergroening van bedrijventerreinen hapert door parkeernormen en vergunningseisen. Water moet worden geborgen, biodiversiteit vergroot en de openbare ruimte multifunctioneel ingericht, terwijl ruimte, tijd en budget niet meegroeien. De lat ligt

BE SOCIAL
Scan, lees & deel!